

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 4 ภาค ธรรมปฏิบัติ

เรื่อง แยกรูป แยกนาม
โดย พระภิกษุวินัยคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่อจรัญ จิตธรรมโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ มีด้า มาрадา ญาติสนิท มิตรสหาย

ແຍກຮູບ ແຍກນາມ
ພະກາວນາວິສຸທິຄຸນ

ເມສ ຕຸລາຄມ ໂດຍຕະ

ຢາຕີໂຍມມາປົງບັດຝຶກຫັດ ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ເບື້ອງຕຸນ ດ້ວຍຄືລອບຮມໄໝມີສົດປະຈຳຕຸນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜລສມາຂີກວານາ ແລະເກີດ
ປັ້ງຄູ່ຄາວານ ໄດ້ແກ່ກາງເຈົ້າປັບສນາກາຮມຈູານ ມີຂັ້ນສົ່ງ ຮູບປາມເປັນອາຮມນີ້

ສາພາວອນຄວາມເປັນອຸ່ນຍຸ່ງອອກກາຍດີອຸປະກອບ ສາພາວຄວາມຮູ້ຂອງຈິຕ ທີ່ຈິຕແຫຼຸດກາຮມຂອງຂີວິຕ ເຮົາກວ່າ **ອາຮມນີ້** ເປັນກາຮມຜສານ
ໄຫ້ເກີດຜລງານໃນສົດປັບງານ ພົມ ກາຍານບັນລັບສນາສົດປັບງານ ເປັນຕົ້ນ

ກາຮມສໍາຮ່າມເຈີດໃຫ້ສົດປັບງານໄຫ້ກາຍແລ້ວເກີດກາຍ ເຄລືອນຍ້າຍໂດຍກາຍ ຈິຕເປັນຜູ້ສັ່ງ ກາຍເປັນຜູ້ເຄລືອນ ສົດຕະລິກອງຍຸ່ສເມອ
ສົມປັ້ງຄູ່ຄາວ ຮູ້ຕົວອຸ່ນຍຸ່ງໃນຂະໜາດ ປິຕະຈອງເຮົາກີທີ່ກະສົນກະສົນແລ້ວ ກົດລົງນຽມເຫັນຍຸ່ງແລ້ວກາຍ ເຮົາກວ່າ **ກາຍານບັນລັບສນາ**
ກາຍໃນກີແຈ່ນໃສ ສົດຕະຄົມຈິຕໄວ້ໄດ້ ກາຍຈະເຄລືອນຍ້າຍໄປທາງໄໝນກີທີ່ມີພັ້ນມາໄປດ້າຍສົດ ເພຣະເຮົາມີສົດຕິ ຄວາມຮູ້ຕົວກີທີ່ ເຄລືອນຍ້າຍ
ອຸ່ນຍຸ່ງໃຈບັນຂະນະ ຂະນະເຄລືອນຍ້າຍໄປຢ້າຍມາກີຮູ້ຕົວ

ການຮູ້ນີ້ ຕົ້ນ ຕ້າສັນປັ້ງຄູ່ຄາວ ສັນປັ້ງຄູ່ຄາວຕົ້ນ ຕົ້ນ ຮູ້ປັບຈຸນັນ ສົດຮູ້ຕົວຂອນຂະນະຈະເຄລືອນຈະຍ້າຍ ຮູ້ຕົວອຸ່ນຍຸ່ງເຮົາກວ່າ ສົດ
ສັນປັ້ງຄູ່ຄາວ ກຳລັງເຄລືອນກີຮູ້ຕົວເກີດ ຈະຍ້າຍກີຮູ້ຕົວຍ້າຍ ຮູ້ຕົວໄປຄວາມຄູ້ກັບຈິຕ ເຮົາກວ່າ **ສົດສັນປັ້ງຄູ່ຄາວ**

ແລ້ວເຮົາຮູ້ເຄລືອນຍ້າຍໃນສາພາວຮູບປາມ ຮູ້ປັບງານໄຫ້ເຮົາຮູ້ເຄລືອນໄປທາງໄໝນ ຮູ້ໜົມດ ໃນຂະໜາດກຳຫັນດັບປັບງັນນັ້ນ ປັ້ງຄູ່ຄາວ
ມັນກີເກີດຮູ້ຈົງໃຈໃນອາຮມນີ້ຂອງເຮົາ

ຄ້າໄມ້ມີອ່າງນີ້ ຄວາມຮູ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນຂະນະນັ້ນກີຮູ້ໄມ້ຈົງ ຮູ້ສົງທີ່ເຄລືອນຍ້າຍໄປເປົ້າ ຈາດສົດສັນປັ້ງຄູ່ຄາວ ເຮົາກວ່າເຮືອງຮຽມດາ
ນັກປົງບັດຝຶກທີ່ຕ້ອງກຳຫັນດັບໄລ້ເອີ້ນ ມີສົດສັນປັ້ງຄູ່ຄາວນີ້ກ່າວກ ໄນໃຊ້ກ່າວ່າ

ແຕ່ມັກນ່າຍສໍາຫັນຜູ້ປົງບັດຝຶກທີ່ອຣມນ່ອຍ ຈະເຄລືອນຍ້າຍກີໃຫ້ສົດອຸ່ນຍຸ່ສເມອ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ຕົວຕ້າສັນປັ້ງຄູ່ຄາວເສມອໃນກາຍເຄລືອນຍ້າຍ
ໄຫ້ທັນປັບງັນ

ປັ້ງຄູ່ຄາວຄວາມຮູ້ ກີເກີດມາຮູ້ໃນອາຮມນີ້ ຮູ້ແນ່ນອນໂດຍລະເອີ້ນວ່າຈິຕຈະເຄລືອນຍ້າຍຂ້າຍຂາປະກາຮີໄດ້ ເຮົາຈະຮູ້ຕົວແຈ້ງຂັດ
ລະເອີ້ນດ່ອນ ເຮົາກວ່າ **ຮູ້ສາກວາຮຽນ**

ກາຮຽນຍ້າຍນີ້ຕ້ອງຈິຕລະເອີ້ນ ຈິຕລະເອີ້ນໄດ້ຕ້ອງມີສານາຂີຕິ ລັບຈຸດອຸ່ນຍ້າຍອອກກາຍຈຶງເຮົາກວ່າສາມາຊີ
ແຕ່ສົດໄມ້ຍ້າຍໄປທີ່ໄໝນ ອູ່ໃນອາຮມນີ້ຈິຕທີ່ກາຍເຄລືອນຍ້າຍ ກີ ຕາມໄປ ຕາມລຳດັບ

ຄໍາວ່າ **ຕາມໄປ** ນີ້ ເຮົາກວ່າ ຕ້າສັນປັ້ງຄູ່ຄາວ ຮູ້ຕົວຂະນະຕາມຈິຕ ຮູ້ຕົວຍ້າຍເຄລືອນ ແລືຍວ້າຍແລ້ວວາ ຈະກັ້ງທີ່ຈະເຫັນຮູ້ຕົວ
ມຸລ ບຣິບຣຸຣົດ ເຮົາກວ່າ **ຮູບປາມ**

ເກືອບເປັນຮູບປາມ ຮູ້ມັນເຄລືອນ ແຕ່ **ຈິຕຮູ້ປັບຕ້ານາມ** ປະກອບດ້ວຍປັ້ງຄູ່ຄາວ ຮູ້ລະເອີ້ນດ່ອນ ຮູ້ມາຮາຍາທ ຮູ້ປັບຈັດຕັ້ງ ຮູ້
ຂະນະນັ້ນ ເຮົາກວ່າ **ປັ້ງຄູ່ຄາວ**

ປັ້ງຄູ່ຄາວຕົ້ນແປລວ່າ ຮອບຮູ້ໃນກອງສັງຫ຾ ເຮົາກວ່າ **ຮູ້ຂັ້ນສົ່ງ** ຮູ້ປາມ ປະກອບດ້ວຍຮູບປາມ ເຫັນ
ທີ່ປະກອບຕົ້ນ **ຂັ້ນສົ່ງ** ນີ້ ຕົ້ນ ຕົ້ນ ຮູ້ປັບຕ້ານາມ ຕົ້ນ ສົດຮູ້ປັບຕ້ານາມ ຮູ້ປັບຕ້ານາມ ມັນເສື່ອມໄດ້ ມັນເປັນ
ສົມມຕິຂັ້ນມາໃນຮູບປາມ ໂຍກຍ້າຍ ເຄລືອນຄລອນໄດ້ ເຮົາກວ່າ **ສາກວາຮຽນ**

ສ່ວນເຫັນເຈົ້າກີເປັນຂັ້ນອັນໜີ້ ທີ່ເຮົາກວ່າ **ເຫັນຂັ້ນສົ່ງ** ຄໍາວ່າ **ເຫັນຂັ້ນສົ່ງ** ມັນເກີດຂັ້ນມາຈາກຕ້າງເວັບໜັບບັນຫາໄມ້ໄດ້
ເຮົາອາຍາຈະຮູ້ຂັ້ນຂ້ອທີ່ ໂດຍ ອົງເຫັນນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ສົດສັນປັ້ງຄູ່ຄາວເຫັນແຕ່ຍ້າກັນ **ຂັ້ນສົ່ງ** ຮູ້ປາມທີ່ໄປ ອ່າໄປໄຂວ່າວ້າຍຸ່ງໃນຈຸດຮູບ
ຂັ້ນສົ່ງ ຕ້ອງເຄລືອນຍ້າມາຍ້ອຍໃນຈຸດຂອງເຫັນ ເຮົາກວ່າ **ເຫັນຂັ້ນສົ່ງ**

ເວທນາຂັ້ນຮັບສິດໍາຄັນມາກ ມີປາດເມື່ອຍ ເຮັດວຽກວ່າທຸກໆກາຍໃນດ້ານກາຍ ມັນເກີດຂຶ້ນແກ່ຕ້າງເວທນາ ມັນກີ່ຕ້ອງປະກອບໄປດ້າຍຮູ່
ເພົ່າສັງຫຼັກທີ່ມ່ານປະກຳ ມັນເກີດເວທນາເຊັ່ນນີ້ ເຮັດວຽກ ອາຫຍສດີໄປອຸ່ນທີ່ຈີ່ຕັ້ງຈຸດເວທນາ ສຶກເຂົ້າໄປເວທນາໃນເວທນາ
ສັນນິບັດຢູ່ຂະໜາດຮູ່ວ່າປາດ ສົດີນອກວ່າເວທນາ

ຕ້າສັນປັບຂູ່ຄະນະນອກວ່າ ປາດມາກປາດນ້ອຍປະກາດໄດ້ ນັກປົງປົງບັດຕິຕ້ອງຈັບຈຸດນີ້ກ່ອນ ເຮັດວຽກ ເວທນາຂັ້ນຮັບສິດໍາຄັນທີ່ຂັ້ນຮັບ
ນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນແກ່ຕ້າງເວທນາ

ແຕ່ໃນຂັ້ນຮັບສິດໍາຄັນນີ້ ເຮັດວຽກອ່ານໄໄລ່ ເຮັດວຽກໄປປະລິກວ່າ ອົນນີ້ຄືເວທນາ ເຮັດວຽກສົດີໄປຄວາມຄຸນຈາກເວທນາຂອງຈິຕ ເຂົ້າຈີໄປ
ຈັບທີ່ມັນປາດທີ່ມັນເມື່ອຍ ອູ່ໃນຈຸດນີ້ ແລ້ວເຮັດວຽກໃຫ້ຕ້າງໆ ອົກກົດຕິກົດຕ້ອງການປະກຳ ມັນກີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຕ້າງໆ ເຮັດວຽກກຳນົດວ່າ ປາດ
ທີ່ນີ້

ຫນອນນີ້ຈີຕິໄຫມສົດີ ຫນອຕ້ານີ້ສຳຄັນ ທຳໄຫ້ເຮັດວຽກ ທຳໄຫ້ຄວາມຮູ້ຕ້າງໆເກີດຂຶ້ນ ໂດຍໄນ້ຝັ້ງໜ້າໃນເວທນາທີ່ມັນປາດ ແລະ
ເຮັດວຽກຕິດຕໍ່ໄປ ປາດທີ່ນີ້ ທ້າຍໃໝ່ວ່າ ຈັດຕັ້ງ ດ້ວຍ ແລ້ວກີ່ເຈົ້າຈີຕິເກາະຍຸ່ນທີ່ເວທນາໃນກາຍນອກ

ເວທນາຕ້າໃນ ຄື່ອ ຮູ່ປະກຳ ພັນ ຂັ້ນຮັບສິດໍາຄັນນີ້ ເປັນອາຮົານ ຕ້າສັນນີ້ໃນເວທນາຕ້າໃນ ໄນມີອື່ນໄກລືດີອຽບກັນນາມທີ່ສັ່ນ ອູ່ໃນຈຸດນີ້ທຳໄນ້ເກີດຮູ່ປະກຳ
ເກີດນາມ ຕອນເກີດສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວທນາ ເວທນາປາດທີ່ນີ້

ປັບນີ້ປັບກຣມວັນນີ້ ອ້າວີປັບນີ້ປັບກຣມວັນນີ້ສຳຫັກຜູ້ນັ້ນສາມາຟ ຈາຈະໄນ້ທຳມືດໄດ້ ຊຶ່ງຕ້ອງກົນ ອົດກົນ
ເຮັດວຽກໄຟ ເຮັດວຽກໄຟເປັນວັນດັບຕັ້ນ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວທນາ ເວທນາປາດທີ່ນີ້

ບາງທ່ານໄນ້ເຄີຍນັ້ນພັບເປີບນານ ໄນເຄີຍນັ້ນຂັດສາມີສອງຂັ້ນນານ ສິນຈະນັກນັ້ນປັບປຸງວັນນີ້ ສິນໄນ້ຮັບກົດຕັ້ງກົນ
ກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ

ນັ້ນນານເຮັດວຽກດີເດີນ ເດີນແລ້ວເມື່ອກົນນັ້ນ ນັ້ນເມື່ອເກີນໄປກົດຕັ້ງກົນແລ້ວ ເປັນ ຕ້າສັນນີ້ໃນເວທນາຕ້າໃນ
ຮູ່ໄດ້ເພີ່ມຂອງປລອມ

ນັ້ນກົດຕັ້ງກົນ ໂຍມຕ້ອງກົດຕັ້ງກົນ ຕ້ອງເຮັດວຽກນີ້ໃຫ້ສໍາເລົງ ຄື່ອ ເວທນາຂັ້ນຮັບສິດໍາຄັນເກີດແກ່ຕ້າງເວທນາແລ້ວ ຄື່ອ ເວທນາ
ໄນ້ສາມາຟ ນັ້ນດັບໄວ້ໄດ້ ຖນຕ້ອງເຫັນກົດຕັ້ງກົນນີ້ໄດ້

ຕ້ອງເປັນ ຕ້ອງໃຫ້ສົດີໄປພິຈາລະນາເກີດຄວາມ ຮູ່ວ່າປາດຂາດໄຫ້ ປັດຍຸ່ນໄໄລ່ ແລ້ວກົດຕັ້ງກົນໄດ້ ເວົາຈີຕັ້ງກົນໄປຈັບ
ດູກກົດຕັ້ງກົນ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ

ຄໍາວ່າ ໃນເວທນາ ນີ້ ຈະອື່ນນາຍໄຫ້ໂຍມີຝັ້ງວ່າ ຄື່ອ ໃນຈີຕິ ຈີຕິໄປເກາະເວທນາ ຮູ້ສຸກພາເວທນາເປັນອຸ່ນຍ່າງນີ້ ແລ້ວກີ່ແຈ້ງຂຶ້ນໃນ
ຂັ້ນຮັບສິດໍາຄັນໄດ້ວ່າ ອ່ອ ໃນເວທນານີ້ ມັນປາດຂາດນີ້

ເຮັດວຽກຕ້າວ່າຍັງນີ້ ເຮັດວຽກມີ ປັບປຸງຄະນະ ເກີດຂຶ້ນ ຮູ້ຂ້ອຄິດໃນອາຮົານຂອງເວທນາ ວ່າປາດຍຸ່ນນີ້ ຄົນນີ້ໄມ້ປາດ
ຍຸ່ນນີ້ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ

ໃນເມື່ອສາມາຟເກີດດ້ວຍສັງຫຼັກປຽງແຕ່ງ ດ້ວຍເບັກເກີດຂຶ້ນໃນສຸກຫຼາມ ເຮັດວຽກເຄີຍກົດຕັ້ງກົນ ແລະ ເກົ່າວັນຈຸດສູງເຕີມທີ່ແລ້ວ
ມັນກີ່ເກີດສັນຍ້າລົງ ບຸນລົງ ຈັດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ

ເມື່ອຖຸກໆເວທນາແພ່ເວທນາແລ້ວ ເຮັດວຽກຕ້າວ່າຍັງນີ້ ເຮັດວຽກຕ້າວ່າຍັງນີ້ ຄື່ອ ຮູ້ທັນປັງຈຸບັນ ໃນ
ເມື່ອທັນປັງຈຸບັນແຫັນນີ້ແລ້ວ ຢູ່າກົດຕັ້ງກົນ ຄື່ອ ປັບປຸງຄະນະ ສາມາດຈະຮອບຮູ່ໃນການສັງຫຼັກ ໃນການປຽງແຕ່ງໄດ້

ຈິຕິກົດຕັ້ງກົນ ຮູ່ປະກຳແກ້ວມາ ຮູ່ປະກຳແກ້ວມາໄປ ເພົ່າສັນເພັສແລະປຽງແຕ່ງ ມັນຈົງປາດທັນ ພວຍເມືດຕິກົດຕັ້ງກົນ ຄື່ອ
ອົບອົບຈັດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ ດ້ວຍກົດຕັ້ງກົນ

เวทนา้มีปัจจัยชี้ มนปัจจัยในกระดูก แต่หากไม่รัมณ เพราเรามาใจไปเกะ กลับไปเคลื่อนย้ายมัน ไปเดินไปนั่ง ไปนอน ไปเปลี่ยนอธิบันก ไปนั่งชิมวิวแล้วก็ชืนใจ ตัวเวทนานั้นมันต้องสักูณาราต่อไป เพราเรารักมันไม่ได เรายังไห้ไม่ถึงการณ์ของมัน เราก็ไม่สามารถจะทราบได้ว่า เวทนาของนรานเป็นประการใด เพียงแต่รู้ว่าท่านในไปปลื้อกของมันว่า ปัจจ แต่รักภัยใน เชิญกว่า รั้ด้วยปัญญา รอบรู้ในกองการลังขาร เข้าใจลังขารของเรารดี เข้าใจว่าเป็นสภพอย่างนี้ด้วยกันทุกคน ไม่มีอื่นใดมาປะบันระคกัน อาการณ์เราก็เข้าสู่ สภาวะเอกคคติ ในเวทนาสมาริ ปัญญาถูกใจรอบรู้ในกองการลังขาร ไม่เที่ยงหนօ อย่าไปพระเน้าพระน้อมแม่เลย

เวทนาในเวทนาี้ ไม่มีอะไรรวดเร็ว มีแต่เก้าะเกี่ยวก็พันในสันดานสีบันเนื่อง มันก็ปรงแต่งให้เราป่าด ปรงแต่งให้เราเจ็บ ปรงแต่งให้เรากระหาย ปรงแต่งให้เราเหนื่อย ปรงแต่งให้เราเมื่อย ตลอดรายการ

ปุดเมื่อยไม่ต้องแกะ มันไม่หาย แต่เรารู้เท่านั้นของเวทนาได้ เวทนาในเวทนา เราก็ แยกจิตออกเป็นส่วนหนึ่ง เอาจรูปออกมาจากส่วนหนึ่ง นามธรรมร่วมธรรมก็แยกกัน เรียกว่าเกลี้ยงชาร์เวทนาออก เรียกว่า **รูปในเวทนา**

ເວທັນຕົວອກຄືອຸປ່ມ ແຜນຈິຕອກ ຈິຕົກໄນໄປເກະໄນເວທັນ ຈິຕົກໄນປັດກັບມັນ ຈິຕແຍກອອກມາເພີລີດເພີລີນດ້ວຍສາມື
ປັບປຸງກາງວານາກີດເຊື້ນ ເວທັນທີປັດນັ້ນມັນກົງວານຫາຍໄປ ເພຣະເຫດໃດໜ້ວອ

ตอบให้โดยมั่ง สำรับเท่านั้นงานเมือง ปัญญาเกิด จิตก์ไม่ไปเกะ ไม่มีอุปทานยิดมัน ก็รับรองจริงตามสภาพความเป็นอยู่ ลังขารหั้งเหลี่ยมไม่เที่ยงหอน อนิจจัง มันไม่เที่ยงมันเจึงเป็นทุกข์ ทุกขัง มีแต่ทุกข์อยู่ในจิตใจ จิตมันไปเกะทุกข์ ไปเกะที่เวทนา เลี้ยวเวทนาเกิดขึ้น ไม่เที่ยวอย่างนี้

นักปฏิบัติต้องมีความเข้าใจข้อนี้ด้วย ถ้าไม่เข้าใจจริง กำหนดไม่หายลิกลเย แล้วก็เคลื่อนย้ายไปหนึ่ง ไปบุณ ไปคุยกันรับรองไม่ยอมไปพบระไร แต่ลักษณ์ไม่พบอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เลยเห็นเป็นจริงที่ไม่แน่นอน ของที่ไม่แน่อนกับไปเห็นเป็นของแน่นอน

เมื่อൺเรารีวิวนักที่เป็นสี มองไม่เห็นของจริง หลงแท้ๆ เห็นเขียว ๆ พอดีแล้วสือจะมองเห็นว่า หลงนั้นมันแท้ๆ ไม่เป็นสีเขียวแต่ประการใด นึกไปรีบยกที่บนชั้นเดียวกัน

การรักของจริงนั้น ต้องรักในเวทนา ไม่ใช่รักพิจารณา ไม่ใช่รักเพียงเมื่อย ไม่ใช่รักพิจารณแต่ว่า เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ในวิชาการ ต้องรัก เกิดอย่างไร เกิดขึ้นกับตัวเราเองอย่างไร เคลื่อนย้ายอย่างไร

ເວທຳນາກີດຈາກໄຫ້ ກີດຈາກຂອງໄມ່ເທິ່ງ ຄືອນຈັງ ຈົດມັນ ໄປເກະທີ່ເຈັບ ຈົດເກະທີ່ປັດທ່ອງ ຈົດໄປເກະທີ່ປັດສິරະະ ຈົດເກະທີ່ຫ້າໃຈ ເປັນໂຮດຫ້າໃຈ

เราเข้าใจอย่างนี้ สิ่งทั้งหลายเลยแกะกันแน่น เลยจิตก็ปาหานยืดแน่น ท่านจะไม่พบของจริง คือ พระไตรลักษณ์ จึงแยก เวทนาออกจิตไม่ได้ เพราะมันมีรูปบังเกิด สมส่วนควรกันในสังขารปุรุษแต่ง มันเจี้ยงป่าหัก และเราไม่ไปเพลิดเพลิน ยกตัวอย่างให้โง้มฟัง จิตไม่ไปเพลินที่เวทนา จิตกลับไปเพลินที่เทพุดคุยกัน จิตไปเพลินที่ไปดูอะไรต่าง ๆ ที่เราเรียกว่าลิมป์ปาร์ด ลิมเมื่อยนั่นเอง ลิมไปหมด นีมันแยกออกไม่ได้

เพียงแต่จิตรู้เท่าทันของเวทนาที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่ แปรปรวน ดับไป โดยสังขารปรุ่งแต่ง แล้วก็เกิดอนัตตาความไม่แน่นอน เป็นอย่างนี้และหนอ

จิตที่ไปทางนั้นมันก็อยู่หลังอุปกรณ์ ไม่ไปทางเวทนาต่อไป ความเมื่อยปวดนั้นก็จะหายวันไปกับตา ด้วยสัขาราที่ปูร์แต่ง มันก็เกิดขึ้นเป็นอนิจจัง ทุกชั้ง อันตัดต่อ จิตของเราก็เข้าสู่ภาวะ จิตก็เข้าสู่ปัญญาณ เรียกว่า แยกกรุํแพกนามได้ แยกขันธ์เดตเละขันธ์ออกเป็นสัดส่วน เรียกว่า เวทนาขันธ์ จะเป็น ความลุข ความทุกข์ ความดิจิ ความเสียใจ อภิญญาติ อนิญญาติ หรือจะเป็น โภเมลลสั้น โภเมลลสั้ง เกิดขึ้นในทุกๆ ทุกข้อปะจำ หรือ ทุกข้อรู้ข้ามา จิตมันก็แยก ไม่เก่า จิตมันหมายความอยู่ในรูปนาม ให้เหลือแต่ทุกๆ จرم์จะเข้ามาหาเราได้ ทุกข์ประจามันก็ออกไป แล้วเราจะไปทุกข์มันเรื่องอะไร มันจะบอกเราได้ปัญญา แปลว่า รอบรู้ในกองการสัมภาร เมื่อประเตตดีขึ้น เราไม่ติดที่ปูร์แต่ง สัขารามันเกิดขึ้น มันเป็นธรรมชาติของมัน ต้องปูร์แต่ง ห้ามไม่ได้มันเงินปูร์ รวดร้าวทั่วสกนธ์กาย เมื่อ่อนโภมเป็นไข้ แยก เวทนาออก ไข่มันร้อน ใจใส่ปูร์เป็นกำลัง จิตก็เมื่อบาหานอีดในปูร์ แยกอุปกรณ์เป็นสัดส่วน

ວັດອົມພວນ ຈ.ສີ່ງເບຸຣີ ຫລວງພ່ອງຈົກຍູ ອື່ຕຮນມົມ

ແພກງົບ ແພກນາມ
www.jarun.org

รูป นาม ขันธ์ ๕ เป็นอารมณ์เมื่อใด โภมจะไม่มีจิตเป็นไข้ ใจไม่เป็นไข้ แต่เป็น ไข้ด้วยพะสังขารที่มั่นบุรุษแต่งอยู่เสมอ แต่จิตก็แยกออกกมา เรียกว่า นามธรรม

ສາງວ່າມີຄວາມຕົກລົງໃຫຍ່ ເພື່ອຮັບຮູ້ໃນກອງການສັງເກດໄດ້ຂັ້ນເຈນ
ຮູ້ຈົງຈົງ ຕ້ອງຮັບສາກຄວາມເປັນຈົງຂອງສັງເກດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມສຳກວາງ ໂດຍສີ ໂດຍສັນຫຼວງ ໂດຍອາການຂອງມັນອ່າງນີ້ເລົ້າ ຄືຈະເຮັດວຽກ
ຮູ້ຈົງຈົງ ຮັ້ນມັນປາດອ່າງໄຣ ຮູ້ຈົງຈົງຂຶ້ນມາດ້ວຍຕົນແວງ ຕາມຄັ້ງທີ່ເຮັດວຽກ ປົກຈັດຕັ້ງ “ປົກຈັດຕັ້ງ” ຮູ້ໄດ້ໝາຍພະຕານ ຂອງຕົນແວງທ່ານີ້ ດັ່ງນີ້ແກ່ໄວ້ຮູ້
ຄຸນເອີ້ນເຂົາໄໝເຂົ້າໃຈ

แต่ปัญญาในหลักกรรมฐานนี้ ต้องจับจดปัญญาได้ แยกเวลาหน้าได้ เอาเท่านาไปฝึกไว้ก่อน เอาจิตใจเราไปทำงานอื่น เสียก่อน สมัยใจ เพราะเวลาไม่มากเกี่ยพันกับสังขาร ในนั้นเลยล่ะ จิตจะไปพัวพันให้ปวดตัวไป

เพราะฉะนั้น ต้องอภัยสมาชิกทราบ รู้ว่าสัมภาษณ์ไม่เที่ยวนอก เราไม่พำนัชลังของมันก็ปุ่ง เกิดล้มผั้สเกิดบัญญัติ ว่า ป่วยจัง เลยไม่ทราบเจ็บหนักเจ็บเบาประการใด

ท่านเรียกว่ามายา เกิดขึ้นคือความปลอม ของปลอมเรียกว่ามายาสาไกย แต่ของจริงไม่ใช่มายา เป็นของจริงแจ้งโดยปัจจัตตั้ง รูป นาม ขันธ์ ๕ เป็นอารมณ์

การปัดหนักก็กล้ายเป็นเบ้า เพราะจิตไม่ไปเกะ ถ้าจิตไปเกะมาก มันก็ปวดมาก จิตเกะน้อย มันก็ปวดน้อย ถ้าจิตไม่เกะ เกียร์มัน ให้แลยลั่งจะไปปวดได้ อันนี้บันปลายแล้ว

ແຕວີ່ຝຶກ ວິຈີປົງບັດຕົ້ນເຄາສາມີເຂົ້າຂັ້ນເວທຸນາ ເອຈິດຈັບຈຳໃຫ້ເປັນສນາວີ ປູ້ຄູ່ກົດໃນຂັ້ນນີ້ ເວທຸນາຄົດອັງຈຽງ ຮັ້ກຸລິ່ງ ແປຣການ ຮູ້ໂດຍສີ ໂດຍສັນຮູານ ໂດຍເອກະພາບອັນມັນ ໃນເວທຸນານີ້ເກີດຂຶ້ນ ຕັ້ງອູ່ ແລ້ວກີດຕັ້ນໄປ ເວທຸນາກີ່ຫຍວັນໄປກັນຕາ ກລັນຊູ່ໜ້າ ເວທຸນາກັບຈົດທີ່ຢູ່ຄຸກັນ ມັນຈະຫຍາຍຈັກກັນໄປ ໂດຍແຍກອອກໄປເປັນສັດສ່ວນ ຈຶ່ງຮັ້ວຄວາມ ໄມ່ຄວາມ ແມ່ນປະປະກາງໄດ້

ไม่ใช่ปัจจุบันแล้วก็เลิก แล้วก็พลิกไปพลิกมา อย่างนี้จะไม่พบของจริง แต่โดยรวมๆ คือเป็นค่ายไปนะ ทำ ๕ นาที ๑๐ นาที ค่ายๆ เรียนรู้เล็กๆ น้อยๆ ค่ายเก็บเล็กผสมน้อยไป จึงต้องมีเวลาทบทุกคน

อาทิตย์มาก็เป็น ไม่ใช่ไม่เป็น บัดดี้ป้าด ใหม่ ป้าด! ป้าดมากหรือน้อย โยมรู้ใหม่ โดยก็ไม่รู้ ใครเป็นผู้รู้ ใครเป็นเจ้าของก็รู้ ว่ามันป้าด แต่เจ้าของไม่สนใจกับมัน แยกมันออกจากมัน จิตก็ไม่เกะกะเท่านี้เอง กล้ายเป็นแนวทางในเวทนา แก้ไขปัญหาจากเวทนาป้าด เมื่อย

ยกตัวอย่าง โยมเป็นโรคปอดข้า โยมก็จะหายกันด้วยกำหนด ปอดขานหนอ ปอดขานหนอ พ่อสมารีเกิดขึ้นจากการน่าเรียกว่า เกาะจังจุด

ສາມາຟີແປລວ່າວ່ໄຮ ສາມາຟີແປລວ່າ ຈັບດເດຍ້າ ແຕ່ກາຍແຕ່ງດ້ວຍໃນຫຼຸດເດຍ້າ ເຮັດວຽກ ໂພນກຳລຳທ່ານາ ໄນຂອງເກີຍກັບ
ໄຄ ອີ່ວ່າທ່ານາດ້ວຍສາມາຟີ ຈິຕີໄນ່ວ່າກວ່າເວລັກ ຈິຕີໄນ່ສົງໄປທີ່ເກີດແຕ່ປະກາດ ເຮັດວຽກ ເວທຸາສາມາຟີ ເກີດສາມາຟີ ມັນກີ່ເກີດແຈ້ງຈົດໃຈ ເກີດ
ສາມາຟີມັນກີ່ເກີດແຈ້ງຈົດໃຈ ຈິຕືສນບລງທີ່ສາມາຟີ ໃນການນາຂອງກວ່ານາ ຫັນຮ່ວມ ໃນຮົບປະການນາ ວຸກຫາຍໄປ ເວທຸາຕ້ວ່າໜັກກີ່ບາລັກໄປ
ໃຈກີ່ສະລະວ່າໃນກາຍໃນ ໂພນຈະເຫັນຫຼັດ ນີ້ແລ້ວຕ້ອນນີ້ຈົງ ໄນແນ່ນອນ ປັດເດີຍກີ່ປັດອີກ ໄນໃຫ້ວ່າດີນັ້ນແນ່ສາມາຟີ ໄດ້ດີແລ້ວເຈົ້າໜ້າໄດ້
ຄູາຄຸນສູງ ນັ້ນທີ່ໄຮໄມ່ເຄຍປັດເມື່ອຍເລຍ ໄນຈົງຮັງ! ຖກສີ່ມາກຫີ່ອນ້ອຍ ຕ້ອງປັບທຸກຄົນຕ້ອງປະສົບຫັນຮ່ວມ ທຸກຄົນ

รูปเกือบตاماณรูป เวทนาขันธ์ปนกันในรูป แต่แยกออกมา เรียกว่า ขันธ์หนึ่ง เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ วิญญาณขันธ์ สังฆารขันธ์ รวมเรียกเป็นหนึ่งกันว่า นามกับรูป

ເວທັນກົດປັບແວທ່ານາມຮັປັດ ສັງຄູກວາມຈຳ ຈຳໄດ້ໜາຍຮູ້ ເຮັມກວາມຈຳໃນຂັ້ນສັງຄູກ ມີສາມີກວານາແລ້ວ ຈຳເມັນໄນ້ເລີ່ມ ຈຳດຸດດືມໃນປຸ້ອງຢາ ຈຳວະໄຮຫຼື ຈຳຮັບ ຈຳນາມ ຈຳຂັ້ນສັງຄູກ ແລ້ວ ຈຳເມັນ

นามธรรมเป็นส傢ภัยในสัญญา ในสามิภากานา มันจะจำไม่ลืม ไปเจ้าเอกสารนิติเป็นทกข์ต้ายของนั้น ยอมไปบ่นร ก้าไป
จำตองเนี้ยสักไปเจ้อปนตอนนั้น ยอมต้ายไปสรารค สุดติปภกังข จนนี้เป็นสำคัญ มีความหมายในวันนนี
สัญญาจำวันได้ใหม อ้อจำได ก้าเรารเอยปวด เคยทำ อยู่จำได ปวดขาดอึกแล้วตามเดิม มันก็จำตัวสัญญาออกให้จำ แต่เราขาด
สติสัมปชัญญะ

นี่จะไร้ประโยชน์ “สัญญา” ความจำได้หมายรู้ ได้มามาก่อน สัญญาขั้นนี้ ขันธ์ตัวนี้มั่นคง มีสมາชีด้วยองค์ภารนา ประกอบไปด้วยสติ สมปัชญญา แแยกรูปเป็นกามาได้ ไม่เป็นกัน

คนที่armorณ์ จิตมั่นคง คนที่มีarmorณ์เยื่อเย็นเป็นบันฑิต จิตมั่นคง สัญญาภัยไม่ขาด สัญญาเกิดความจำ สัญญาฝึกอยู่ใน泰國 คือจิตสำนึกรัก สมญญา เรียกว่า วิชตานปีศาจสัตติปีศาจ

จิตตานุปัสสนานสติปัฏฐาน ข้อสามนี้ สำหรับบันทึกกิจ จิตเป็นธรรมชาติ คิดอ่านอารมณ์ รับรู้อารมณ์ໄວ่ได้แล้วงานนี้ เมื่อไแหบันทึกเสียง ไวนาน มาเปิดเมื่อใด ผลลัพธ์มาเมื่อไนน์ สัญญาความจำได้หมายรู้ มันเป็นกิจจันหนึ่ง เป็นสัญญาลึกซึ้ง นี่ จิตตานุปัสสนานสติปัฏฐาน

จิตฟังชานเป็นธรรมชาติของจิต ต้องผันแปร แต่aramณที่จำได้ มันเกี่ยวเนื่องจากสัญญาณนี้ เป็นขันธ์ที่จำได้แม่นยำ ต้องประกอบไปด้วยสติ ประกอบไปด้วยสัมปชัญญะ สติมา สัมปชานา โผล่ออกมาในลักษณะ ในลักษณะนี้ สติสัมปชัญญะ ได้มาจากไหน ได้มาจากการกำหนด กำหนด ได้มาจากไหน ได้จากการเจริญสติปัฏฐาน ๔ เดินยืนนั่งนอน ได้มาจากไหน ได้มาจากการอินทรีย์ หน้าที่การงานรับผิดชอบ ตาเห็นรูปกำหนด หูได้ยินเสียงกำหนด จมูกได้กลิ่นตั้ง สติ ให้วิถีการกำหนด เพื่อสัมยความจำ เป็นสมาชิกภารนาเกี้ยวโยง

นีเหหละเจ็ตตาณปัลสนาลติปักษูาน อารมณเจ็ต มีสัญญาจ้า ๒ ประการ จำต จำช้า จำช้าไวในสมองเป็นโรคประสาท จำตไวในสมองปัลสนาดี จิตใจฟังอุ่นไวในทางดี

จึงเป็นก่อศตตลอดไป มันล้มไปแล้ว เทืนคนนีมานั่ง พอเห็นปีบพลังขึ้นทันที ความจำเก่าสัญญาขึ้นมา อ่อนเมื่อ ๓ ปี ตนนี้จะเลิกกับรา มันจำที่ไม่ดีนะ เพราะเหตุใด เพราะแยกรูปนามไม่ออก แยกความช้ำ แยกความดีไม้ออกจากกัน ไปผสมกัน เจชักกิจจำได้ เจอถักกิจจำได้

เหมือนคนมาทำบุญละบากไม่ได้ เหมือนมาบัวกันละช้าไม่ได้ เจอดีได้อย่างไร มันจันแต่ช้า ตีไม่ค่อยจำนีเรียกว่าสัญญาอันหนึ่ง

ถ้ามาเจริญวิปัสสนากรรมฐานแล้ว แยกกรุณายกนามได้ แยกชั่วกับดีออกจากกันได้ แยกເຈາ້ນທັງ ເຈາດເຂົ້າໄວ້ แยกເຈາກຄະອອກ ແຍກໂລກ ແຍກໂທສະ ແຍກໂມໜະ

แยกทางใหม่ ตากันรูป ขอบใหม่ ขอบเป็นโลภะ ไม่ขอบเป็นโถะ จำกัดแม่น ตากันรูปเป็นคนละอันกัน รูปกับตา จะไร เป็นรูป จะไรเป็นนาม พอยกออกจากกันแล้ว มันก็ออกไป ความโลภ ความโกรธ ความหลง มันก็สลดปีบดับลงไป มาสร้างนภกุล ทำไม่เวาบปิดตามาเล่า มาสร้างความดี ทำไม่เวาชัติตามาเล่า มาเป็นนษย์ ทำไม่เวอลิงติดกันมาเล่า เสียใจ สำหรับผู้ปฏิบัติกรรมฐานนะ ไม่น่าเลย

ท่านสาธุชนพธบริษัทหงษ์ลาย รูปนามขันธ์ & เป็นอาจารย์ เลี้ยงหนอน เข้าต่ำเราจ้าได้ เอามาไว้ในใจ ไม่กำหนดเสียง หนอง จำเอารสเสียงดุ่นๆไว้ในใจ เลยก็ก้มอกกลั้มใจ

นี่แหลกแหง่ห์กรรมนะ หนีไปไหนจะเห็นคนด่า คนว่า มีที่ไหน แยกรูปแยกนามเสียเกิดจะได้ประเสริฐเป็นพระ ใจประเสริฐแล้ว จะได้ไม่เจ็บที่ซ้ำ ที่อยู่ในตัวเราบันทึกเทปไว้สืบเต็มเปา เต็มกระเปาเลย

แยกรปไม้ออก แยกนามไม้ออก จิตก็เป็นอกคลกรรม ตอบได้ดังที่ได้ชี้แจงแสดงมา ณ บัดนี้

ขอนุโนทนาส่วนกคล ไว้แก่ผู้ปฏิรูปทุกท่าน ขอโปรดจง แยกรูปแยกนาม แยกความชัว แยกความดีออกจากกัน อย่าไปปนกันอย่างนี้ มันทำให้สับสนและหมาไม้ หัดพึ่งชัวเป็นกัน เลยก็จะลึ่งตึงตั้งดังที่กล่าวมา

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่อจรรยา ฐิตธนโน

ແຍກរູ່ມ ແຍກນາມ
www.jarun.org

ไม่กำหนดเสียงหนอน ไม่กำหนดรูปหนอน เห็นหนอนไม่กำหนด กลิ่นเหม็นก็ไม่กำหนดเอาไว้ในใจ เลยคนนั้นก็เป็นบาปติดตัวไป ไม่ต้องไปหาวัดอื่นต่อไปแล้ว ไปวัดของเรา วัดกาญ วัดวาจา วัดใจ วัด nok wat ในสติปัฏฐาน ๔ ดังที่ได้ชี้แจงแสดงมา พอกสมควรแก่เวลา ด้วยประการจะนี้
